

nærmere Forklaring, findes ogsaa i den tysk-belgiske Locarno-Voldgiftstraktat.

Holland. Regeringens Forslag gaar ud paa at tiltræde Kapitlerne I, II og IV, men ikke Kapitel III om politiske Stridigheder. Af Motiverne fremgaar det, at et Flertal i den raadgivende Kommission for Folkeretssager er imod at tiltræde Kapitel III, idet følgende Betragtninger gøres gældende. En af de første Betingelser for at styrke Retsideen i Verden er, at Folkene gennemtrænges af Overbevisningen om, at lige saa lidt som i det nationale Samfund vil Krav i det internationale Samfund kunne begrundes udelukkende paa en Parts Interesse. Denne Overbevisning vil ikke blive fremmet ved at lade en Voldgiftsdomstol træffe Afgørelsen. Løsningen tilkommer en Lovgiver. Man kunde maa ske gaa med, hvis der forelaa ekstra Garantier, som for Eksempel at Afgørelsen skulde være enstemmig, men saadanne mangler. Flertallet mener, at Grunden til, at Mindretallene ikke har noget imod Voldgiftsafgørelse af Interessekonflikter, er, at de gaar ud fra, at Voldgiftsdommerne altid vil afvise et Krav, som ikke er retligt underbygget. Flertallet deler ikke denne Mening og tror, at i Betragtning af den almindelige Tilbøjelighed hos Voldgiftsmænd til et Kompromis vil der altid hos en Voldgiftsdommer være en Tendens til, til en vis Grad, at imødekomme et fremsat Krav.

Finland. Det finske Regeringsforslag gaar ud paa at tiltræde Generalakten i sin Helhed, men der tages Forbehold i Henhold til Artikel 39, 2. b., om, at Stridigheder, som Folkeretten overlader til Staternes udelukkende Myndighedsomraade, ikke skal behandles efter Generalaktens Kapitel II og III, altsaa ikke underkastes retlig Behandling eller Voldgift. Forbeholdet begrundes med, at man ikke paa Forhaand kan afgøre, hvem Parterne i en flersidet Traktat som Generalakten vil være.

Frankrig. Den franske Regering forelagde oprindelig Deputeretkammeret et For-

slag om at tiltræde Generalakten med Forbehold af de Konventioner angaaende Forlig, retlig Afgørelse eller Voldgift, som Frankrig allerede havde afsluttet eller var i Færd med at afslutte, samt med følgende Forbehold i Henhold til Generalaktens Art. 39: at Stridigheder, der angaar Krav om at gøre Indgreb i bestaaende Traktater, i Statens politiske og økonomiske Forfatning eller i Ordningen af det nationale Forsvar, kun underkastes den i Generalakten foreskrevne Behandlingsmaade, naar ikke begge eller en af Parterne forelægger Striden for Folkeforbundsraadet i Henhold til Pagtens Artikler 12 og 15.

Det af Kammeret nedsatte Udvalg angaaende Ratifikationen af Generalakten har imidlertid foreslaaet at stryge disse Forbehold og i Stedet for ratificere Pagten med Forbehold af, at andre end de i Artikel 17 (Artikel 17 handler om retlige Stridigheder) omhandlede Stridigheder, som Parterne eller en af dem har forelagt for Raadet, kun kan underkastes den i Generalakten foreskrevne Behandling, hvis Raadet ikke har truffet Afgørelse paa den Maade, der er fastsat i Pagtens Art. 15, 6te Stykke.

Det af Kammerets Udvalg foreslaaede Forbehold gaar saaledes ud paa, at politiske Stridigheder først skal kunne henvises til Mægling af Raadet, og kun, hvis dette ikke fører til noget Resultat, skal Striden gøres til Genstand for Voldgiftsbehandling i Henhold til Generalakten. Forbeholdet begrundes ved den Respekt, Frankrig har for Folkeforbundets Organer, og med, at Raadet synes bedre sammensat for Løsning af politiske Stridigheder end en Domstol.

Svejts har endnu ikke taget Stilling til Spørgsmaalet om Tiltrædelse af Generalakten.

De skiftende danske Regeringer har altid været villige til at afslutte altomfattende Voldgiftsaftaler med andre Magter, og, bortset fra de ganske faa mindre tilfredsstillende Traktater, maa Helhedsbille-